

gaar, tilsigter nærmest en formel Forandring, idet, hvad der anføres i 2det Stykke, allerede staar i Maskinloven og altsaa ikke behøver at gentages her. — Nr. 23 til § 13 berører Arbejdet for unge Mennesker, der ikke uden Henvendelse til Maskindirektoratet eller eventuelt til Ministeriet maa arbejde ud over en vis Tid. Udvalget har fundet det nødvendigt her at tage en Reservation, idet man kan tænke sig, at der indtræder pludselige Ulykkestilfælde eller større Uheld i Fabrikken, som paa Grund af de Følger, de kunne have, maa afhjælpes saa hurtigt som muligt, og det vil altsaa ikke være rationelt at udsætte det, indtil man har indhentet Bemyndigelse til at lade de unge Mennesker arbejde ud over Tiden.

I Ændringsforslaget under Nr. 24 foreslaas det at lade 3die Stykke i § 17 udgaa. § 17 omhandler de barslende Kvinder. Det første Stykke bestemmer, at de ikke maa arbejde i de første 4 Uger efter Nedkomsten. Det andet Stykke bestemmer, at den Hjælp, der ydes dem, ikke skal betragtes som Fattighjælp, og endelig bestemmer det tredie Stykke, som er blevet indsat i Folketinget, at Barnefaderen er ansvarlig for Udredelsen af, hvad man i daglig Tale kalder Alimentationsbidrag i slige Tilfælde. Ved Samraad med Justitsministeren har det vist sig, at det vilde være meget vanskeligt at give Affattelsen af denne Bestemmelse en saadan Form, at den kunde gaa ind under den alt bestaaende Lovgivning. — Loven er, saavidt jeg husker, af 3die April 1900 — og man har derfor, idet man betragter denne Bestemmelse som i Grunden ikke hørende hjemme under dette Lovforslag, foreslaaet at stryge tredie Stykke af § 17. — Til § 18 er der under Nr. 25 stillet et Ændringsforslag, som jeg ikke nærmere skal dvæle ved, da jeg betragter det som nærmest formelt. — Til § 19 er der under Nr. 26 stillet et Ændringsforslag om Diæter for Direktøren. I Forslaget ere de satte til 8 Kr.; her ere de ansatte til 9 Kr., udelukkende fordi den nuværende Inspektør har 9 Kr. og man finder, at der ikke er megen Logik i, naar han som Inspektør har 9 Kr., at give ham som Direktør 8 Kroner. Men det er jo et Forslag, som ikke har nogen væsentlig Betydning. — I § 21 staar der,

at Tilsynet har Ret til til enhver Tid paa Dagen osv. at gaa ind og undersøge Forholdene paa Fabrikkerne. I Ændringsforslaget under Nr. 27 foreslaaes der indskudt: „mod behørig Legitimation“, da man meget godt kunde tænke sig, at en eller anden blot for Morskabs Skyld eller af Kaadhed kunde finde paa at gaa ind i en Fabrik og sige, at han var berettiget til at undersøge Forholdene, hvilket vilde indvirke forstyrrende paa Virksomheden. Dette Forbehold er efter min og hele Udvalgets Mening nødvendigt. — Saa er der Ændringsforslaget under Nr. 28 ligeledes til § 21, det gaar kun ud paa at slette noget overflødig. Der er i den foregaaende Del af Paragraffen givet tilstrækkelige Bestemmelser, saa at disse Tilføjelser vistnok ikke ere til nogen Nytte, — de foreslaas derfor strøgne. — Ændringsforslaget under Nr. 29, ligeledes til § 21, gaar ud paa Indsættelse af et nyt Stykke for at værne om, at de af Fabriken benyttede Fabrikationsmetoder fremdeles kunne blive hemmeligholdte, naar det er i Fabrikantens Interesse. En slig Fordring maa betragtes som berettiget under Nutidens stærke Konkurrence. — Til § 22 er under Nr. 30 foreslaaet en Tilføjelse, som kan give Sikkerhed for, at Provinserne ogsaa blive repræsenterede i Arbejdsraadet. Det maa være et Forslag, som ikke kan andet end tiltale alle Ikke-Kjøbenhavnere. — Saa er der Ændringsforslaget Nr. 31 til § 27, som er indsat for at stille alle Kommuner ens. Der er jo i Forslaget forskellige Regler om, hvem Bøderne skulle tilfalde. Disse Bestemmelser ere trufne i Overensstemmelse med Loven af 1873, men man har fundet, at der ikke er nogen Forpligtelse til at blive ved med at holde paa dette. Udvalget har ment, det var korrektere at træffe ensartede Regler for Københavns og de øvrige Kommuner. Vi foreslaa derfor at vedtage, at de skulle tilfalde vedkommende Kommune. — Saa er der Ændringsforslag Nr. 32 til § 30. Som jeg berørte før, var § 30 en Slags Undtagelsesparagraf, en Paragraf, der formilder de strenge Fordringer i Retning af Alderen, som indføres ved Folketingsforslaget, der sætter Aldersgrænsen op til 13¹/₂—14 Aar, eller til Skoletidens Udløb. Da disse Bestemmelser ved tidligere Ændringer ere